

#bodidirekten

@direktni: Adam, Aljoša, Andrej, Damir, Daniel, Erika, Franz, Gabriel, Giada, Ines, Jakob, Johanna, Julijan, Martin, Nicolò, Sanja, Svetlana in Veronica

petek, 9. aprila 2021 | št. 14 | leto III

mladi@primorski.eu

»Treba je ciljati visoko, na 150 odstotkov!«

debataddlzan: *je posticipirana*

senatore_ostellari: Prvoaprilski šala :(!)

onorevolezan: Uffa, ma koliko me bo tokalo še čakati!

ursulavonderleyen: Bom, za en stol sem morala čakati več ...

presidenterdogan: Eh, oprostite, simptomi patriarhata.

obcinanabrezina: SNEEEEEEG

mesecaprilofficial: Eh, eh, škercon letos!

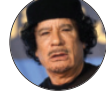
tadejpogačar: Niti sneg me ne ustavi ...

mariodragone: Hvala hvala prijateljem iz Libijeee!

AbdulHamidDbeibah: Ni za kaj, ni za kaj

muammargheddafi: Vsaj mi smo bili bolj verodostojni ...

Glasbeni in filmski zvezdniki nas od nekdaj obkrožajo. Vidimo jih v filmih, slišimo jih po radiu, spremljamo jih na raznih festivalih in rdečih preprogah. Imenujemo jih zvezdniki, saj se svetijo kot zvezde na nebu, na tisoče oboževalcev jim sledi in jih obožuje. Zdijo se nam tako magični in njihova dejanja so videti brezhlebna. Vsak izmed nas je verjetno že razmišljal o tem, kakšno je življenje zvezdnika. Čeprav še ni prava zvezda, je z več kot 108.000 ogledi v manj kot dveh letih na poti do tja tudi naš sogovorec. Ustvarja pod psevdonimom Johnny Reed, in sicer govorimo o Eriku Puriču!

Pozdravljen, Erik, tistim, ki te še ne poznajo, se prosim na kratko predstavi. Ime mi je Erik Purič, a kot glasbenik me vsi poznajo pod psevdonimom Johnny Reed. Igram v glavnem kitari in pojem, sem torej kantavtor. Sem pa multiinstrumentalist, saj poleg kitare obvladam tudi številne druge instrumente.

Kako to, da je tvoj psevdonim Johnny Reed, in kako je nastal?

Ime je nastalo na drugostopenjski šoli, precej spontano. Morda za hec ali zaradi moje ljubezni do glasbe in glasbenikov, kot je John Lennon, so me začeli klicati Johnny. Glas o meni se je začel širiti in skupaj z njim ta vzdevek. Sprva sem umetniško ime le dodal svojemu praveemu imenu in se podpisoval kot Johnny Erik. Kmalu pa sem ugotovil, da mi to ime ne ustreza popolnoma in sem se odločil za Johnny Reed, ki je dobro zvenelo, hkrati pa se mi je zdelo še kar mednarodno.

Katere žanje najpogosteje in najraje vpletaš v svoje pesmi?

Trenutno še vedno preizkušam različne žanje, svoje prve tri pesmi sem ustvaril v treh različnih žanjih. V prihodnosti pa

bi se rad preizkusil predvsem v popu in brit popu.

Novi single nosi naslov Stay Away. Zakaj ravno tak naslov? Kaj ti je dalo navdih za to pesem?

Single nosi naslov Stay Away, saj je to stavek, ki se ponavlja v refrenu pesmi. Navdih za naslov mi je dala zgodba, ki jo nekako opisujem v pesmi in ki je prikazana tudi v videospotu. V zgodbo se lahko vsakdo vživi. Govori o vzornikih, na primer superherojih, ki smo jih vsi imeli kot otroci. Sčasoma se želimo od njih oddaljiti, saj se zavedamo, da smo v življenju junaki mi sami. O tem oddaljevanju od imaginarnih junakov govori tudi pesem, zato ima naslov Stay Away, ki pomeni »pojdi stran«.

Napisal si že kar nekaj pesmi. Si na katero izmed njih bolj navezan kot na druge? Če ja, kakaj?

Vse moje pesmi so mi enako všeč. Na eno izmed njih pa sem bolj navezan kot na druge, in sicer na pesem Our Tree: to je bila moja prva preizkušnja kot solist in sem se soočal s popolnoma drugačnim svetom, kot je izključno ustvarjanje komada.

Misliš, da je mednarodnost oz. možnost, da več ljudi razume tvoje tekste,

pomembna v sodobnem glasbenem svetu?

Svoje pesmi pišem v angleščini, saj mislim, da je to jezik, ki najbolj ustreza vsebini mojih pesmi. Poleg tega ustreza tudi žanru, ki mi je najbolj všeč, in sicer brit popu. Ker so pesmi napisane v angleščini, jih razumejo tudi ljudje zunaj Italije in se tako tudi hitreje širijo. Moj cilj pa ni, da bi z določenim jezikom dosegel več ljudi. Važno je, da se v pesmi prepoznamo. Sam se najbolje prepoznam v pesmih, ki jih napišem v angleškem jeziku.

Na Spotifyju in različnih platformah veliko ljudi posluša tvojo glasbo in vsi tvoji posnetki imajo na YouTubeu veliko ogledov. Lahko bi rekli, da je to želja vsakega ustvarjalca. Vsi pa si vedno postavljamo osebne cilje. Kakšni so tvoji cilji za prihodnost?

Izredno sem zadovoljen s tem, kar sem dosegel do zdaj. Vsako novo poslušanje pesmi ali ogled posnetka me razveseli. Moja največja želja pa je ta, da bi dobil nekoga, ki bi me spremljal in mi pomagal pri organizaciji koncertov, iskanju sponzorjev, izdajanju zgoščenk in vsem tem, kar trenutno pogrešam. Vedno si želim več od tega, kar imam, in mislim, da je ta ambicioznost in zanimanje za kvaliteto na vsakem področju to, kar me žene naprej.

Kakšen nasvet bi dal mladim, ki se podajajo v svet glasbe?

Vztrajnost. Najpomembnejša je vztrajnost. Pomembno je, da vse poskusimo večkrat in da nam kdaj tudi spodleti. Ne smemo se bati neuspeha. Le na način, da nam kdaj spodleti, se bomo v prihodnosti zavedali napak in se jih tako naučili popraviti. Vedno je treba ciljati visoko. Če ciljamo na 100 odstotkov, že vemo, da nam bo kje spodletelo. Vedno moramo ciljati na 150 odstotkov!

»Treba si je vzeti tudi čas za užitek«

Da živimo v težkih časih, vemo vsi. A pogosto podcenjujemo posledice, ki jih sprejeti ukrepi prinesejo s seboj: popolno izgubo normalnosti in socialnega življenja. Psihično nelagodje je zlasti pri mladim pogosta posledica politike zapiranja in izolacije. Na to »novo vsakdanjost« se mladi težko privajajo, saj smo bili mi tisti del prebivalstva, ki smo v veliki meri zahajali v lokale, se družili s prijatelji, hodili v šolo in živeli svobodno. Zato je zelo razumljivo, da se v teh časih mladi počutimo slabo.

Mladim v stiski je treba pomagati, saj so prihodnost sveta. Ne smemo pozabiti nanje in na njihovo psihično zdravje, vseeno pa je ta pomembna problematika pogosto spregledana. Na slabšanje psihičnega zdravja pa pogosto pomislimo, ko je že prepozno. Zato smo danes o tej problematiki govorili s psihologom Iztokom Spetičem, ki v zasebni kliniki pomaga otrokom in mladostnikom, delavnice pa vodi tudi na šolah in mladinskih ustanovah.

Ali ste v zadnjem letu opazili večje število mladih v stiski?

Ja, nedvomno je več mladih v težavah, predvsem med dijaki. Izguba motivacije in anksioznost ustvarjata v teh mesecih veliko nelagodja.

Iz česa izvira porast nelagodja?

Izvirna zlasti iz izolacije in omejenih stikov. Odsotnost socializacije pripelje do slabega psihičnega počutja. Nedvomno je problem tudi to, da niso v šoli in da so si vsi dnevi podobni, ni aktivnosti, ki bi jim prinašale užitek, zato mladim zmanjka energije. Tudi to, da mladim ni treba več izbirati, kaj bodo oblekli ali kako se bodo naličili, ker jutraj ne gredo več v šolo, temveč so samo ure pred računalnikom, ni pozitivno. To postane slaba rutina, mladi imajo manj življenjske energije, kar je posledično razlog, da jim pade motivacija. Nezmožnost uživanja življenja pri mladih povzroči stisko.

Kaj bi svetovali najstnikom in mladim odraslim, ki so v teh težkih časih v stiski?

V skladu z ukrepi in na varen način, da se ne okužijo, je vseeno pomembno, da ohranjajo stike in se socializirajo. Mladi lahko gredo na primer na sprehode v naravo, se družijo s sošolko ali prijateljem. Treba si je vzeti tudi čas za užitek, ni dobro, da so cel dan samo pred računalnikom in strmijo v ekran. Pomembno je, da najdejo način, da prekinemo to slabo rutino in si vzamejo čas za stvari, ki so jim všeč. Brez prijetnih trenutkov ima človek manj življenjske energije, to pa v še večji meri povzroča nelagodje.

@direkt_pd

Obišči nas!

